

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **F.B.**, bytom S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. januára 2009, č. k. 25Sd/21/2008-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. januára 2009, č.k. 25Sd/21/2008-29, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 22. januára 2009, č.k. 25Sd/21/2008-29, potvrdil rozhodnutie z 21. februára 2008 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zvýšila navrhovateľovi sumu invalidného dôchodku od 1. septembra 2006 na sumu 4 509 Sk mesačne. Zároveň podľa § 82 uvedeného zákona v znení zákona č. 310/2006 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila navrhovateľovi invalidný dôchodok od 1. júla 2007 na sumu 4 791 Sk mesačne.

Krajský súd týmto rozsudkom potvrdil aj rozhodnutie z 21. novembra 2008 č. X., ktorým podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zrušil a svoje rozhodnutie z 10. septembra 2007 číslo X., odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku a súčasne uviedla, že vyhovel jeho opravnému prostriedku v plnom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že na základe lekárskej správy z 29. mája 2008, ktorú vypracoval posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Žiline, MUDr. J., v ktorej prehodnotil zdravotný stav navrhovateľa po oboznámení sa so všetkými odbornými lekáorskými nálezmi a vyšetreniami, vykonal i vlastné vyšetrenie a ich zhodnotením nezistil v porovnaní so závermi posudku z 22. januára 2008 také zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa, ktorá by vyžadovala zmenu posudkových záverov. Na jej základe bol navrhovateľovi rozhodnutím z 21. februára 2008 číslo X. priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 1. septembra 2006 v sume 4 509 Sk mesačne pri miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 55 %. Rozhodnutím odporkyne z 21. novembra 2008 číslo X. bolo následne zrušené rozhodnutie z 10. septembra 2007 číslo X. o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a domáhal sa zrušenia prvostupňového rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho

zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak pre účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Z dávkových spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa posúdil posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Žiline MUDr. J., ktorý vo svojej správe z 22. januára 2008 a z 29. mája 2008 zistil, po zhodnotení odborných vyšetrení navrhovateľa (psychologického vyšetrenia z 18. júla 2006, kontrolného psychiatrického z októbra 2007, denzitometrického vyšetrenia z 13. júla 2005, GE, zo záznamu o kontrole z 13. novembra 2007, ušného vyšetrenia zo septembra 2006 a z 25. apríla 2007, urologického vyšetrenia zo 7. marca 2007 a z 15. novembra 2007), že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je mentálna subnorma, ktorá podľa kap. V. pol. 6 a prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení (ďalej len „prílohy“) spôsobila pokles percentuálnej miery 50 % a iné zdravotné postihnutie – obojstranná stredne ťažká nedoslýchavosť podľa kap. VII. odd. B, pol. 5 malo za následok zvýšenie tohto ohodnotenia o 5 %, teda spolu 55 %. V závere posudku uviedol, že navrhovateľ je o osobu s mentálnym deficitom, s impulzívnymi prejavmi v správaní s centrovaním sa na vlastnú osobu a ťažkosti. Prítomná porucha sluchu s celkovou stratou sluchu 54 % podľa Fowlera, čiastočne navrhovateľa obmedzuje v komunikácii. Ostatné ochorenia uvedené v diagnostickom závere nezvyšujú celkovú mieru schopnosti zárobkovej činnosti. Za tohto zdravotného stavu navrhovateľ môže vykonávať pomocné robotnícke práce v prostredí bez prác v riziku, fyzicky a psychicky náročných, vo výškach, v úkole a v nočných zmenách.

V posudku z 29. mája 2008 posudkový lekár popri vykonaní vlastného vyšetrenia navrhovateľa vyhodnotil ostatnú zdravotnú dokumentáciu aj doložené lekárske správy z gastroenterologického vyšetrenia z 13. novembra 2007, psychiatrického vyšetrenia z 21. mája 2008, urologického vyšetrenia z 13. marca 2008, ORL vyšetrenia z 20. februára 2008 OTM vyšetrenia vľavo po timpanoplastike a dospel k záveru, že odborné nálezy v týchto lekárskejších správach už boli zhodnotené v posudku z 22. januára 2008 a nezistil takú trvalú zmenu v zdravotnom stave navrhovateľa, ktorá by odôvodnila vyššie percentuálne vyjadrenie zníženia poklesu schopnosti zárobkovej činnosti ako 55 %.

Medzi závermi posudkov (lekárskych správ) posudkového lekára sociálneho poistenia MUDr. J. z 22. januára 2008 a 29. mája 2008 neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni, nemal súd dôvody pochybovať. Námietky navrhovateľa uvádzané v opravnom prostriedku, na

pojednávaní krajského súdu, ale ani v odvolaní nemohol odvolací súd zohľadniť, lebo uvádzané zdravotné problémy boli známe pri posudzovaní navrhovateľa posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery o invalidite navrhovateľa, resp. určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z hľadiska zvýšenia invalidného dôchodku. Iné závery nevyplývajú ani z lekárskejších správ, ktoré navrhovateľ predložil súdu v odvolacom konaní. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa preto odvolací súd nezistil.

V prípade ak by v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku zhoršenia ochorenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

V konaní vydané rozhodnutie z 10. septembra 2007, ktorým bola podľa § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení zamietnutá žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku a rozhodnutie z 27. októbra 2008, ktorým bolo podľa § 112 ods. 1 tohto zákona zrušené rozhodnutie z 10. septembra 2007 o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku v tomto konaní neboli predmetom rozhodovania, lebo boli nahradené rozhodnutiami novšími, preto prvostupňový ani odvolací súd ich vecnú správnosť neskúmali.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o zvýšení jeho miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť spochybnili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplývajú pochybnosti o jeho vecnej správnosti.

Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová